

Els transformen el que aniria a parar a l'abocador. Aquests dos enginyers, Josep Pont Carré i Vicenç Mas Asamara, elaboren subproductes de carn i en fan greixos i farines sota el nom de Greixos i Farines de Carn SA, Grefacsa. Les històries respectives d'ambdós corren paral·leles fins al 1992, any en què els seus camins es van trobar i com a resultat d'aquesta trobada va sorgir la indústria esmentada. Tenen en comú edat, formació i trajectòria.

Escoltem primer en Josep: **"Em vaig incorporar al negoci del meu sogre, dedicat a l'aprofitament de subproductes carnis i ubicat a Sant Joan les Fonts, l'any 1969. Després de la seva mort, vaig seguir endavant amb l'empresa."** Fins que en 1990 en Vicenç i ell van tenir una idea brillant: **"Iniciar una fusió general de tot el sector de subproductes carnis de Catalunya, per tal de ser més competitiu."** Les exigències de la Junta de Residus de la Conselleria de Medi Ambient van tenir molt a veure amb el naixement de la firma d'en Josep i en Vicenç: **"Aquesta institució va endegar un intent de reestructuració del sector."** Els resultats són clars: **"Les indústries d'aquest ram s'han modernitzat. Podem afirmar sense cap dubte que en aquest aspecte ens trobem a l'alçada d'Europa. La indústria catalana del subproducte carni s'ha guanyat un prestigi."**

Continuem, però, amb la història de Grefacsa: **"Després de tot un seguit de converses amb els responsables de cadascuna de les indústries del sector, ens vam associar tots dos i vam adquirir dues firmes més."** En Vicenç, procedent del sector tèxtil, també va iniciar-se en el món de la carn al costat del seu sogre: **"Jo em vaig afegir al seu equip el 1974. L'any 1990, quan vam començar a indagar sobre les firmes del sector, ens vam adonar que, com que es tractava d'indústries tan petites, difícilment podrien afrontar grans inversions."** Tot aquell procés de decisions, fusions i compres va concloure en el que avui és Grefacsa, una indústria amb una oferta ampliada i implantada a dues poblacions, Tèrmens, a la Noguera, i Sant Joan les Fonts, a la Garrotxa. Tenen oficines a Barcelona, una ubicació estratègica des de molts punts de vista que facilita les feines a tots dos socis.

Aquesta firma de la Garrotxa és un bon exemple de prestigi merescut. Disposa **"d'un equip de recollida pròpia: uns camions que es desplacen fins als escorxadors, les fàbriques d'embotit, les sales d'espedaçament i altres factories càrnies per endur-se'n tota la part de l'animal no apta per al consum humà. Un cop rebuts aquests residus, se sotmeten a un tractament -basat en l'evaporació de l'aigua que conté el producte- per obtenir-ne greix i farina, tal com indica el nom de la nostra empresa. Aquests productes, transformats i revaloritzats, tenen una aplicació directa en diversos processos industrials, des de l'alimentació animal fins als usos més diversos en sectors com el químic o el farmacèutic."** En xifres, Grefacsa exporta el 15% de la seva producció. Fins i tot treballen per encàrrec, és a dir, **"partint sempre dels mateixos components, hi ha clients per als quals fabriquem farines especials."** Els pinsos fabricats a partir de les farines de Grefacsa

són aliment **"tant d'animals domèstics com dels de granja."** Si bé els pinsos adreçats als primers poden ser **"més sofisticats"**, tots dos tenen un denominador comú: **"L'elevada qualitat sanitària que se n'exigeix. Ja ens va bé, perquè al cap i a la fi la nostra aposta va ser aquesta: fabricar un producte amb totes les garanties."**

El cas de Grefacsa simbolitza l'aprofitament portat a les seves últimes conseqüències: **"A partir d'un subproducte s'obté un producte molt apreciat i estable. D'altra banda, l'aigua que genera la matèria primera amb què treballem es tracta de manera que es converteix en aigua neta, que no és contaminant."** I és que són pocs els que saben que la indústria no tan sols genera residus, sinó que també els transforma, això és, proporciona una alternativa perquè desapareguin, alhora que, en el cas d'en Josep i d'en Vicenç, **"cobren les necessitats d'un país deficitari en greixos i proteïnes."**

Perquè tot aquest esquema funcioni, aquests industrials es passen **"moltes hores treballant junts."** En Vicenç destaca el fet que **"des del primer moment vam mirar de dividir d'alguna manera les responsabilitats primàries. Així, en Josep és el responsable directe de la planta de la Garrotxa, mentre que jo en sóc de la de Tèrmens. Pel que fa als departaments, en Josep està al càrrec de les compres i jo, de les vendes. Passem el dilluns i el dimarts a Barcelona i la resta de la setmana a les respectives fàbriques. La nostra és una gerència molt compartida."** És evident que no els ha costat gaire acostumar-se a compartir, no en va la recompensa que han obtingut és elevada: **"Mai no hem pres cap decisió que no fos per unanimitat. Teníem molt clar que el que volíem aconseguir era molt més gran que allò al qual havíem de renunciar."** Per a en Josep, **"el fet d'avenir-nos ha estat decisiu."**

Quant a la plantilla, no podrien estar-ne més satisfets, atès que es tracta, com en el cas dels clients, de **"gent que està amb nosaltres des de fa molts anys."** Aconseguir-ho es basa en detalls senzills, com el fet de **"vetllar perquè les persones que treballen a casa sentin l'estabilitat i la continuïtat com uns valors propis del seu lloc de treball. De tota manera, cal tenir en compte que es tracta d'un sector molt específic, de manera que un cop l'operari el domina és difícil que t'abandoni per un altre."** En Josep incideix en **"l'esforç que ha hagut de fer una part de la plantilla, arran de la fusió, per adaptar-se a la introducció de noves tecnologies d'automatització del procés a la fàbrica."** Grefacsa ha deixat enrere **"la peonada pura"** per disposar d'operaris habituats al treball amb màquines més especialitzades.

I és que el progrés ho transforma tot. **"Quan jo vaig començar"**, recorda en Josep, **"era difícil trobar una indústria per subministrar maquinària el nostre ram, llavors molt poc conegut. Fa trenta anys gairebé te les havies d'inventar tu, les màquines."** Avui aquests dos industrials s'han preocupat de **"viatjar arreu d'Europa"** a la recerca d'idees per optimitzar la seva producció i que els permetin continuar vetllant per una de les seves principals inquietuds: l'ecologia.

**“Ens trobem a l’alçada
d’Europa, perquè
la indústria catalana
del subproducte carni
s’ha guanyat un prestigi”**

Vicenç Mas i Josep Pont - Sant Joan les Fonts (Garrotxa)